

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 10546/2/2010

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1716

Ședința publică de la 09.03.2012

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: VIȘAN DOINA

GREFIER: FUIOREA VICTORIA MIHAELA

Pe rol soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâtul CARA NICOLAE, având ca obiect „constatare calității de lucrător/colaborator al Securității”.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică de la 02.03.2012, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta sentință civilă când, Curtea având nevoie de timp pentru a examina actele dosarului și a delibera, a amânat pronunțarea la 09.03.2012 când a hotărât următoarele:

CURTEA,

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 02.11.2010, sub nr. 10546/2/2010 reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a Chemat în judecată pe pârâtul Cara Nicolae, pentru ca, prin hotărârea ce se va pronunța să se constate existența calității de colaborator al Securității.

În motivarea acțiunii s-a arătat că prin cererea nr. 1442/05/25.07.2005, adresată C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, se solicita, în temeiul Legii nr. 187/1999 *privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității ca poliție politică*, verificarea, sub aspectul posibilei calități de lucrător sau de colaborator al Securității, a persoanelor care dețin titlul de revoluționar. Ținând cont de faptul că domnul CARA Nicolae este deținător al titlului de luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 și având în vedere prevederile art. 3 lit. z din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, precum și faptul că la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, verificările prevăzute de lege, demarate în urma solicitării invocate, se aflau în derulare, potrivit art. 33 alin. 1, cererea formulată de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 este legală.

Aşa cum rezultă şi din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/1810/16.06.2009, domnul CARA Nicolae a fost recrutat, iniţial, de către Inspectoratul Judeţean Bistriţa – Năsăud, în calitate de gazdă a casei de întâlniri, în iunie 1974, cu numele conspirativ „CARMEN”; ulterior, la data de 24.05.1983, este recrutat în aceeaşi calitate de către organele de Securitate, sub numele conspirativ „DORNA”. Recrutarea este confirmată, în afara consemnărilor făcute de ofiţerii de securitate, şi de existenţa angajamentului olograf.

Pentru colaborarea prin facilitarea culegerii de informaţii trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

Înlesnirea activităţii de culegere de informaţii de la reţeaua informativă să se facă prin punerea la dispoziţia organelor de securitate „a locuinţei sau a altui spaţiu” deţinut. Această condiţie este realizată pentru următoarele considerente: pentru prima perioadă, anume 1974 – 1976, ofiţerul recrutor a consemnat în Raport asupra modului cum a decurs recrutarea faptul că „s-au purtat o serie de discuţii referitoare la activitatea sa în cadrul uzinei, precum şi la condiţiile de locuit pe care le are şi alte aspecte /.../. În continuare i s-a făcut propunerea de a accepta ca locuinţa sa să fie folosită şi de către organele de Securitate în munca acestora, propunere care a fost acceptată fără reţineri. I s-a făcut instructaj asupra modului de comportare şi asupra legendării ofiţerului şi a celorlalte persoane care vor intra.”; iar pentru a doua perioadă, respectiv 1983 – 1985, pârâtul a reţinut în Angajamentul pe care l-a semnat la data de 24.05.1983 următoarele: „Mă angajez să pun la dispoziţia organelor de securitate locuinţa în care domiciliesc”.

În probaţiunea cazului este de reţinut şi documentul intitulat Tabel nominal cu ofiţerii, informatorii, colaboratorii şi rezidenţii care au fost introduşi în casa de întâlniri „CARMEN”, care certifică faptul că sursele „ALLY” şi „SABIN” au fost introduse în imobilul deţin la acel moment de către pârât.

Definiţia legală, nu prevede, pentru reţinerea acestui tip de colaborare, culegerea unor informaţii de o anumită natură. Altfel spus, pentru reţinerea calităţii de gazdă a unei case de întâlniri nu trebuie ca sursele introduse în acea locaţie, să furnizeze informaţii care să se refere la atitudini sau activităţi îndreptate împotriva regimului. Mai mult, potrivit aceluiaşi text de lege este irelevant dacă organele de securitate au introdus sau nu informatori în acea locaţie. O interpretare contrară ar conduce la concluzia aberantă, potrivit căreia candidatul la recrutare s-ar obliga pentru fapta altuia. Or, norma în discuţie consideră că este suficient să faciliteze activitatea organelor de securitate prin simpla punere la dispoziţie a spaţiului conspirativ. Pentru argumentele expuse anterior, prima condiţie impusă de legiuitor în constatarea calităţii de colaborator este asigurată.

De asemenea, la data de 16.11.1983, pentru sprijinul acordat organelor de Securitate, prin punerea la dispoziție a locuinței domniei sale, pârâtul a fost recompensat prin cheltuirea sumei de 38,50 lei.

Punerea la dispoziția Securității a spațiului respectiv să se facă în mod voluntar. Și această condiție este asigurată fapt dovedit atât prin semnarea angajamentului, cât și prin consemnările ofițerilor, regăsite în toate documentele pe care înțelegem să le depunem în probațiunea cazului de față. S-a arătat că acceptarea s-a realizat voluntar, cu atât mai mult cu cât „atragerea la colaborare” s-a făcut „pe baza sentimentelor patriotice”.

Semnalăm faptul că este total lipsit de importanță în accepțiunea legiuitorului faptul că, la un anumit moment, pârâtul s-a aflat în atenția organelor de Securitate pentru intenția sa de a pleca în străinătate. Însă învedereăm Onoratei Instanțe că acest element nu este cauză de exonerare în stabilirea calității de colaborator al Securității deoarece aceste cauze sunt expres și limitativ prevăzute de lege. Așadar, prin art. 2 lit b din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, legiuitorul le-a sintetizat astfel: „Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe.”

Deoarece, așa cum am arătat anterior, ambele condiții impuse de legiuitor prin art. 2 lit. b teza a IV – a sunt îndeplinite, vă rugăm să constatați calitatea de colaborator a domnului CARA Nicolae.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe conținutul articolelor: art. 3 lit. z, art. 2 lit. b) teza IV - a, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1, art. 33 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, coroborate cu art. 30, art. 31 alin. 2, art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 112 al Codului de Procedură Civilă.

În dovedirea acțiunii, au fost depuse înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța a reținut următoarele:

Din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/1810/16.06.2009, reiese că pârâtul CARA Nicolae a fost recrutat, inițial, de către Inspectoratul Județean Bistrița – Năsăud, în calitate de gazdă a casei de întâlniri, în iunie 1974, cu numele conspirativ „CARMEN”; ulterior, la data de 24.05.1983, este recrutat în aceeași calitate de către organele de Securitate, sub numele

conspirativ „DORNA”. Recrutarea este confirmată, în afara consemnărilor făcute de ofițerii de securitate, și de existența angajamentului olograf.

Potrivit prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, sunt enunțate sub aceeași denumire generică, trei posibilități de relație benevolă cu structurile de represiune ale aparatului comunist, impunând îndeplinirea unor condiții specifice fiecărei categorii. Din formularea textului reiese în mod vădit faptul că legiuitorul a tratat două situații diferite, cu referire la două categorii distincte de colaboratori ai Securității – colaboratorul care oferea informații, pe de o parte, respectiv colaboratorul care punea un imobil sau o încăpere la dispoziția Securității, pe de altă parte.

Pentru colaborarea prin facilitarea culegerii de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

Înlesnirea activității de culegere de informații de la rețeaua informativă să se facă prin punerea la dispoziția organelor de securitate „a locuinței sau a altui spațiu” deținut. Această condiție este realizată pentru următoarele considerente: pentru prima perioadă, anume 1974 – 1976, ofițerul recrutor a consemnat în Raport asupra modului cum a decurs recrutarea faptul că „s-au purtat o serie de discuții referitoare la activitatea sa în cadrul uzinei, precum și la condițiile de locuit pe care le are și alte aspecte /.../. În continuare i s-a făcut propunerea de a accepta ca locuința sa să fie folosită și de către organele de Securitate în munca acestora, propunere care a fost acceptată fără rețineri. I s-a făcut instructaj asupra modului de comportare și asupra legendării ofițerului și a celorlalte persoane care vor intra.”; iar pentru a doua perioadă, respectiv 1983 – 1985, pârâțul a reținut în Angajamentul pe care l-a semnat la data de 24.05.1983 următoarele: „Mă angajez să pun la dispoziția organelor de securitate locuința în care domiciliesc”.

Acest aspect reiese și din documentul intitulat Tabel nominal cu ofițerii, informatorii, colaboratorii și rezidenții care au fost introduși în casa de întâlniri „CARMEN”, care certifică faptul că sursele „ALLY” și „SABIN” au fost introduse în imobilul dețin la acel moment de către pârât.

Se reține că definiția legală, nu prevede, pentru reținerea acestui tip de colaborare, culegerea unor informații de o anumită natură. Altfel spus, pentru reținerea calității de gazdă a unei case de întâlniri nu trebuie ca sursele introduse în acea locație, să furnizeze informații care să se refere la atitudini sau activități îndreptate împotriva regimului. Mai mult, potrivit aceluiași text de lege este irelevant dacă organele de securitate au introdus sau nu informatori în acea locație. O interpretare contrară ar conduce la concluzia aberantă, potrivit căreia candidatul la recrutare s-ar obliga pentru fapta altuia. Or, norma în discuție consideră că este suficient să faciliteze activitatea organelor de securitate prin simpla punere la dispoziție a spațiului

conspirativ. Pentru argumentele expuse anterior, prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator este asigurată.

De asemenea, la data de 16.11.1983, pentru sprijinul acordat organelor de Securitate, prin punerea la dispoziție a locuinței domniei sale, pârâtul a fost recompensat prin cheltuirea sumei de 38,50 lei.

O altă condiție înrunită în speță este aceea ca punerea la dispoziția Securității a spațiului respectiv să se facă în mod voluntar. Și această condiție este asigurată fapt dovedit atât prin semnarea angajamentului, cât și prin consemnările ofițerilor, regăsite în toate documentele pe care înțelegem să le depunem în probațiunea cazului de față. Precizăm că acceptarea s-a realizat voluntar, cu atât mai mult cu cât „atragera la colaborare” s-a făcut „pe baza sentimentelor patriotice”.

Este lipsit de importanță în accețiunea legiuitorului faptul că, la un anumit moment, pârâtul s-a aflat în atenția organelor de Securitate pentru intenția sa de a pleca în străinătate, întrucât prin art. 2 lit b din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, se menționează: „Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe.”

Deoarece, așa cum am arătat anterior, ambele condiții impuse de legiuitor prin art. 2 lit. b teza a IV din OUG nr. 24/2008 sunt îndeplinite, instanța urmează a admite acțiunea și va constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, str. Matei Basarab, nr. 55-57, sector 3 în contradictoriu cu pârâtul CARA NICOLAE, cu domiciliul în București, sector 2.

Constată calitatea pârâtului Cara Nicolae de colaborator al Securității.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 09.03.2012.

PRESEDINTE,
VISA DOINA

GREFIER,
FUIOREA VICTORIA MIHAELA

Red. Jud. D.V.
Term. V.M. Fuiorea
Ex. 4

CONFORM CU
ORIGINALUL

S-a anulat chitanța/foaia de vârmânt Nr. /
..... *Scutet* în sumă de lei

GREFIER ȘEF

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA *Contencios admin. și fiscal*
Prezența copie fiind conformă
cu originalul aflat în dosarul
acestei instanțe Nr. *10546/2/2010*
se legalizează de noi.
GREFIER ȘEF,

*Definitivă și irevocabilă prin
răspunderea consilierului declarat
de CĂRA XIICOURNE ca ne fondat,
Dec. NR. 4811 / 17.12. 2013, Dosar
NR. 10 546 / 2/2010 7ccj.*

